

СВЕТИ СВЕЩЕНОМЪЧЕНИК ДАМАСКИН ГАБРОВСКИ

† 1771 година
Чества се на 16 януари

Кратко животоописание

Свети свещеномъченик Дамаскин, родом от Габрово, бил Хилендарски монах и игумен. По уреждане на манастирски работи отишъл в Свищов в Светогорския метох. Турци, имащи парични задължения към манастира, вместо да се издължат, наклеветили преп. Дамаскина, че имал връзки с една туркиня. Изправен пред съда, кадията разбрал, че е невинно обвинен. Но събралата се тълпа турци поискали да бъде потурчен или да се обеси. Преп. Дамаскин твърдо изповядвал вярата си в Христа. Вързали му ръцете отзад, повели го и го обесили - 1771 година. На мястото на тогавашния метох сега се намира манастирът "Св. св. Петър и Павел", дето се сочи издънка от дървото на обесването и гробът му.

† Траянополски епископ Иларион, Пространен православен месецослов, изд. Тавор.

Житие на свещеномъченик Дамаскин Габровски

Свещеномъченик Дамаскин се родил в град Габрово, Великотърновска епархия. Той приел монашество в Атонския Хилендарски манастир, гдето и бил произведен йеродякон, йеромонах и дори игумен на светата обител.

Веднъж се отправил по манастирски работи в град Свищов, гдето имало хилендарско подворие, и опитал да поиска от някои турци да изплатят дълга си към манастира. Но вместо да се издължат, турците го ограбили и се стоворили тайно да въведат в метоха една туркиня с лошо поведение, а после като нападнали метоха и като я намерили там, вързали невинния Дамаскин и го предали на съда.

Само по един начин той би могъл да се избави от смърт - да се отрече от Христа и да приеме мохамеданство. Но св. Дамаскин отговорил на това тяхно предложение:

"Аз съм се родил християнин, християнин и ще умра! Да се отрека от Христа, това за мене значи да се откажа от вечния живот: без Него няма спасение!"

Тогава турците го завели на лобното място. Докато те готвели бесилото, св. Дамаскин поискал разрешение да се помоли Богу. Като се обърнал към изток, той се прекръстил, помолил се и заявил на убийците, че той вече е готов. Те го обесили, като с това му доставили мъченически венец.

Свещеномъченик Дамаскин Габровски загинал на 16 януари 1771 година. Житието му било написано от монаси в Атон.

След неговата смърт, убийците му, плувайки по Дунава, се удавили и по този начин получили заслужено наказание за невинно убийтия християнин.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).

Свещеномъченик Дамаскин Габровски или Свищовски

Атонски патерик, 16 януари.

Свещецът се нарича Габровски, защото е роден в Габрово, и Свищовски, защото гробът му е в град Свищов.

Свещеномъченик Дамаскин се родил в Габрово, Търновска епархия. Напуснал отечеството си, пристигнал в Света Гора, приел монашество в манастира Хилендар, където впоследствие бил ръкоположен за иеродякон и иеромонах, а накрая бил възведен в сан игумен на същата обител. По някакви манастирски дела трябвало да отиде в България, в град Свищов, откъдето вече се готвел да се завърне в Света Гора, след като изпълнил поръченията и потребите на манастира. Но тъй като някои турци били длъжници, той им поискал да погасят дълга си. Турците не само не пожелали да заплатят, както били длъжни, но се посъветвали помежду си и му отнели и онова, което той имал в манастирското подворие.

Видяло им се малко така да оскърбят смирения монах... Затова тайно въвели в подворието една туркиня с подозрително поведение, оставили я вътре в монашеското жилище и тогава нападнали подворието, разбили вратата с шум и викове и като намерили туркинята вътре, веднага вързали невинния Дамаскин. Разграбили още каквото могли и го представили в турското съдилище като виновен, че похитил агарянска жена, като беснували и клеветели преподобния старец, задето бил осквернил техния закон.

Управителят на града ясно виждал и разбирал, че всичко това е клевета, и затова всячески се стараел да оправдае невинния. Но кръсъците на разярената турска тълпа надделели и въпреки съда и законите, без да чуват заплахите и изискванията на главния старшина, те грабнали божествения Дамаскин и го повели към бесилото. Само едно средство му оставало да се избави от незаслужената смърт - да се отрече от Христа и да признае Мохамед. Но страдалецът въпреки ласките и обещанията на турците, които на три пъти му предлагали всевъзможни блага и наслаждения, ако се отрече от своята вяра и приеме техния закон, и въпреки очевидната смърт, спокойно отговарял: *"Аз съм се родил християнин и християнин ще умра! Водете ме където щете!"* Тогава го довели на лобното му място с вързани назад ръце.

Докато турците се готвели да го обесят, той изпросил от тях позволение да се помоли на Господа. Те не му отказали това. Светият мъченик се обърнал на изток, помолил се, прекръстил се и заявил на убийците, че е готов да умре. Тогава го обесили.

Така свети Дамаскин получил страдалчески венец. Впрочем Божият гняв скоро сполетял бесните му убийци. След неговата кончина, плувайки по Дунав, те се удавили и по този начин още тук на земята получили заслуженото си наказание за невинната кръв на свещеномъченика Дамаскин. Пострадал в 1771 г. По неговите молитви да ни спаси Господ! Амин.

© Жития на светиите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите ("Четъи-Минеи") на св. Димитрий Ростовски.

Източник: www.pravoslavieto.com

2023 г.